

TRES VISITES DE L'ORFEÓ CATALÀ A ROMA

El mestre Lluís Millet i Pagès (cal precisar el cognom segon per evitar confusions onomàstiques), fundador i creador de l'Orfeó Català, considerava els orfeonistes com la seva família espiritual. Apòstol del cant coral, músic eminent i patrici insigne, era també un fervorós creient, i tots els seus actes i els seus èxits els oferia al Tot-poderós, a la vegada que n'acceptava humilment les contrarietats pròpies de la vida; una de les més doloroses que sofrí fou la pèrdua de la seva estimada muller, als set anys de matrimoni.

Una de les seves il·lusions més grans era, com a coronament de la seva obra artística, cultural i religiosa, d'anar a Roma amb l'Orfeó per prostrar-se davant el Sant Pare, i fer-li sentir els cants dels seus orfeonistes.

L'escaiença propícia la tingué el mestre Millet l'any 1925, amb motiu de celebrar l'Església l'Any del Jubileu, o Sant, commemoració que té efecte cad quart de segle i que congrega a Roma pelegrins de tot el món. Era President de l'Orfeó el Sr. Joaquim Cabot (propulsor de grans ideals, com la construcció del Palau de la Música Catalana) i fou acordat que l'Orfeó anés a la Ciutat Eterna també en un pelegrinatge de devoció i artístic. El principal organitzador va ésser-ne l'intel·ligentíssim mestre Francesc Pujol, i les despeses foren cobertes per aportacions voluntàries de socis i amics de l'Orfeó. Manava llavors la dictadura de Primo de Rivera i calgué vèncer dificultats.

Però els somnis de viure un gran esdeveniment passaren a tots i a cada un dels expedicionaris que el dimecres, dia 29 d'abril d'aquell any, a un quart de set del matí, iniciaven el viatge cap a Roma amb un tren especial.

Després de transbords als trens francès i italià, l'arribada a l'estació Terme de Roma va ésser l'endemà, dijous di 30, a les 12 de la nit, al cap de 40 hores de viatge.

L'estada a la Imperial Ciutat durà 7 dies. En tots els seus actes l'Orfeó tingué la companyia i la col·laboració d'eminents personalitats de l'alta clerecia romana i del Vaticà. Les seves veus ressonaren triomfants en una emotiva recepció a la Pontifícia Escola Superior de Música Sacra, a les Basíliques de Santa Maria la Major i de Sant Joan de Laterà i en els dos magnífics concerts públics a la Sala «Augusteo».

Regnava a l'Església el Papa Pius XIè i l'audiència que concedí a l'Orfeó fou d'una solemnitat extraordinària i impressionant. Més, encara, quan el mestre Millet, amb la màxima emoció, dirigí «La mort de l'escolà» i «El cant dels ocells»; les dues composicions tan representatives, que el Sant Pare escoltà amb recolliment i llegint les lletres que li foren traduïdes. Tot seguit, va fer un parlament càlid i extens, lloant l'obra de l'Orfeó i els seus components.

Uns dies després, una ordre governativa va clausurar l'Orfeó Català i el seu estatge social, el Palau de la Música Catalana, per espai de tres mesos. Aquest «càstig» enfortí més l'esperit de la gent de l'Orfeó.

A l'any 1962, d'entre les importants actuacions de l'Orfeó Català sobresortí amb un relleu especial el que fou avaluat com un missatge d'art dels nostres cantaires i mestres per terres d'Itàlia i França. Va ésser l'estrena a Europa de l'oratori «El Pessebre», de Pau Casals, amb lletra de Joan Alavedra. L'havia donat a conèixer el mestre per primera vegada a Acapulco (Mèxic) i en donà altres audicions a capitals d'Amèric. El seu desig hauria estat de fer l'estrena mundial a Catalunya, a Montserrat però, conseqüent amb les conviccions que el portaren al seu voluntari exili, es resistia a autoritzar-ne l'audició a Europa, per no ser-li plaents determinats governs europeus.

El director de l'Orfeó Català era el mestre Lluís M. Millet i Millet i Sot-directors el mestre Joan Tomàs i J. J. Llongueres. President, el senyor Fèlix Millet i iMaristany. I fou el senyor Fèlix qui demanà al mestre Casals que permetés de cantar l'oratori a l'Orfeó Català. El mestre Casals considerant la representativitat de l'Orfeó Català, a qui ja havia dirigit junt amb la seva Orquestra en unes audicions de la «Novena Simfonia», de Beethoven, acceptà el suggeriment i només proposà que l'estrena a Europa fos a Assís, bressol de Sant Francesc, fundador de l'Orde que duu el seu nom i on va iniciar la tradició dels pessebres.

La nova obra fou estudiada tot seguit. La dictadura llavors era la del general dels 40 anys. El binomi Pau Casals-Orfeó Català (o viceversa) era explosiu, però, superades les dificultats, el dimecres, 19 de setembre, emprenguerem el viatge. L'endemà, dijous, s'arribà a Assís, al cap de 30 hores de tres.

La trobada allí amb el mestre Pau Casals fou commovedora i, alhora, joiosa. L'assaig general de «El Pessebre», sota la direcció del mestre, l'orquestra, els solistes i el cor, va ser una delícia per les observacions i les explicacions que feia el mestre Casals.

El diumenge, dia 23, tingué efecte una missa celebrada per Mn. Pere Ribot a la Cripta de la Basílica de Sant Francesc on hi ha la tomba del Sant. L'Orfeó cantà uns motets i, a l'elevació, el mestre Pau Casals, molt devotament interpretà amb el violoncel «El cant dels ocells».

El mateix dia, a la tarda, al temple de Sant Rufino, tingué efecte l'esperada estrena d'«El Pessebre» que, a la vegada clogué el «Festival de la Sagra Musicale Umbra, de Perugia». No cal dir que constituí un èxit total per al mestre Pau Casals i per a tots els intèrprets. Seguiren les audicions a Florència, Basílica de la Santa Croce, i a França, al Teatre Capitol, de Tolosa, on a més de les dues audicions de «El Pessebre», l'Orfeó donà un concert dirigit pel mestre Lluís M. Millet, al final del qual el mestre Pau Casals tingué la gentilesa de fer sentir «El cant dels ocells», acompanyat al piano pel mestre Millet. Un altre objectiu de l'Orfeó en aquesta excursió artística, va ser aconseguir una audiència particular del Sant Pare. llavors Joan XXIII. Des de Florència ens traslladàrem a Roma. Era el dia 26 de setembre d'aquell any 1962. Per

la premsa ens assabentàrem, amb la natural consternació, des les terribles inundacions, amb víctimes, que sofrí el Vallès.

Aconseguida l'audiència del Sant Pare, el dia 27 ens congregàrem a l'anomenada Sala Ducal del Vaticà per on havia de passar el Pontífex. En aparèixer assegut dalt la cadira gestatòria, la veu de Victòria dels Àngels entonà «El cant dels ocells», acompanyada per les veus dels homes. S.S. Joan XXIII féu un gest d'aprovació i benedicció i en ocupar després el tron ens adreçà unes amables paraules de benvinguda i s'associà al dolor de Catalunya en aquells moments. Sortírem complaguts de l'audiència. en aquells moments. Sortírem complaguts de l'audiència. La tercera visita de l'Orfeó Català a Roma s'ha escaigut en l'excursió que acaba de dur a terme els dies 23 de setembre al 2 d'octubre, amb motiu de participar en el 12è Festival Internacional de Cors, que s'ha celebrat a Volterra, a la Toscana. És, doncs, recent i manca de perspectiva històrica, si bé d'altres plomes en faran una revisió més detallada, com mereixen els cinc concerts celebrats i les atencions rebudes, especialment dels cantaires de la «Corale Puccini», de Volterra, com també de les magnífiques explicacions que de cada cançó féu el brillant presentador senyor Franco Porretti.

Ara tenim de director artístic Lluís Millet i Loras, i de President, el senyor Fèlix M. Millet i Tusell. En aquesta ocasió el viatge d'anada i tornada de Roma ha estat amb avió (per fi!) i amb escassament hora i mitja de vol.

Ha estat la primera projecció d'alta responsabilitat de l'Orfeó a l'estranger d'ençà de la novella direcció, així com de la reestructuració del cor i de les directrius o orientacions que actualment el guien. Pot ésser, doncs, font de coneixements i d'experiències per a futures empreses d'aquesta mena.

També es pot considerar com l'excursió de la cordialitat, de la germanor, pel bon acolliment que els components de l'Orfeó han tingut arreu i per les amistats conquerides. Totes les cançons interpretades sota els gests peculiars (abans dèiem sota la batuta), del jove, encara, Lluís Millet, foren molt aplaudides.

Un acte de l'excursió desitjat, projectat i anunciat, va ésser una audiència del Sant Pare Joan Pau II. Però ja és sabut que en els darrers anys, les cerimònies tradicionals i els protocols del Vaticà han sofert canvis profunds, i moltes audiències són públiques, democràtiques i multitudinàries a la Plaça de Sant Pere. I en aquest lloc el poguérem veure passar dalt del jeep, saludant i beneint la gran gernació allí aplegada. Amb tot, ens plagué moltíssim de poder contemplar la figura de l'actual Papa, que es mostra universalment una personalitat excepcional. I, ara, a esperar que l'Orfeó Català pugui tornar a Roma, i millor si ho fa amb «El Pessebre»; esdeveniment que tant desitjava el mestre Pau Casals.

Mateu Piguillem

MEMÒRIA DEL CURS 1978-79.

Senyores, Senyors, benvolguts consocis:

L'any 1917, any jubilar de l'~~100~~^a.C., celebrat el 25è. Aniversari de la seva fundació, foren aplegats en un bell volum, els més importants escrits del ~~M~~^mestre Lluís Millet i Pagès.

"Pel Nostre Ideal"

En el llibre PEL NOSTRE IDEAL, hom ~~hi~~ troba reunits discursos i parlaments,
endreces als ~~Orfeons~~^O de Catalunya, conferències i polèmiques, notes críti-
ques i bibliogràfiques, impressions i comentaris.

Fullejant aquest magnífic llibre, hom resta meravellat ^{en} ~~a~~ descobrir un nou aspecte de la personalitat que s'hi reflecteix. Obrir-lo a l'atzar ~~és~~ trobar-se agafat a la lectura, que ja no es pot deixar sense recança.

En aquests escrits, el ^m Mestre ^{ens} es dona tot sencer, amb sinceritat corprenedo-
ra, el seu esperit generós i l'expressió magnífica de les seves fermes con-
viccions i del seu altíssim ideal.

En la memòria d'aquest any, passo ara a oferir-vos un resum del prefaci d'aquest llibre, d'aquest extraordinari llibre, que no ^{hauria de} deuria ^{deuria} faltar a ~~cap~~ la llar catalana. D'aquest prefaci, ~~el~~ fou autor l'inoblidable Mestre Joan Llongueras.

curviva

¶ Mentres feiem la compilació d'aquest llibre, em deia un dia en Millet, treient-se mèrits del damunt i amb aquella seva manera espontània, ingenua i senzilla de dir les coses: -La gent pensa que jo sóc un home treballador i no és veritat. Molt del que he fet, és perquè m'ho han fet fer. Es perquè el temps o les circumstàncies m'han exigit que ho fes.

2

Les seves sinceres paraules acabaren de confirmar-me el que jo, de molt temps, ja pensava d'aquest home, tan exemplar i tan representatiu; això és, que ell era un home^x, com pocs se'n troben^y, al servei d'un ideal, entregat amb cos i ànima a tot el que aquest ideal exigís d'ell; obedient, sumís, fos, encès, compenetrat, encarnat en aquest ideal i dedicant^{li} i donant^{li} ~~el mateix~~ tots els dies, totes les hores, tots els moments de la seva vida, amb la més gran abnegació, amb la més pura efusió, amb el més intens amor, amb la major naturalitat i amb el goig ^{veritable} ~~veritable~~ d'ocupar humilment el lloc que, per a ell, alts volers^y, a ben segur^y, havien reservat, de servent de confiança, de servent fidel, de servent adreçat d'una gran causa^y.

Curiosa

El ^m Mestre Nicolau, el primer que ha parlat amb paraules definitives d'en Millet, diu: "En Millet és l'ungit de la nostra ànima col·lectiva per a regir l'expressió del ~~no~~ més íntim d'ella: ^{u son cant} ~~SON CANT~~. En Millet és la vestal que vetlla el foc sagrat de Catalunya. En Millet, harmonia humana, és com l'horitzó serè del nostre Mediterrani^{mi}: tot extensió, tot blavor."

Jo crec, segueix el ^m Mestre Llongueras, ^{en rotó} que aquest Lluís Millet, únic, incomparable, insubstituïble, és, en veritat, un home ungit, un home triat, un home predestinat, un home de cor i un home d'extensió i de llum serena.

Ses paraules, si copsem ben bé el sentit que en sa profunda simplicitat contenen, ens ho revelen clarament; i per si elles no ens ⁱ ~~abastessen~~ encara, aquí tenim ara aquest llibre de pàgines lluminoses, aquest llibre com cap ^{no m'hagi} ~~d'altre n'hi haja~~ en nostra terra, que és més que un llibre, que és tota una cultura, que és tot un camí ^x ~~afressat~~, que és tot un amor, que és tota una vida, que és tota una jubilació harmònica^{ben}.

En Millet, amb aquest llibre, com qui no ens ^{el} ~~dona~~ res, ens ^{de} ~~dóna~~ el millor

de la seva ànima; ens dóna, gairebé realitzat, tot l'~~ideal~~ ideal de la seva vida; d'una tal robustesa, d'una tal sanitat, d'una tal bondat i exemplari-
tat i d'una tal elevació, que ja no és ~~el~~ l'ideal d'un home, sinó l'ideal
flamíger, deslliurador, de tot un poble.

estat
En Millet ha ~~sigut~~ el més pur i el més fidel servidor de la terra; ell ha
estat
~~sigut~~ l'enamorat generós, ple de passió, que ha descobert i ha exaltat totes
les delícies, totes les beatituds ^d i totes les perfeccions de l'aimada.

inconfundible
L'obra d'en Millet és única, ~~inconfundible~~, en nostra pàtria. És la seva
obra i és l'obra de la terra mateixa. La fa ell i la fa tot Catalunya redi-
viva amb ell. Per això diu que no ha *estat* ~~sigut~~ treballador, que no és treballa-
dor, perquè, en veritat, és la mateixa terra que treballa en ell; perquè
és el mateix esperit de la terra que inspira sa pensa, que agita son cor,
que mou son braç, que il·lumina son rostre.

Curiosa
I heu-vos-les aquí ja aplegades ara, per honor de nostra terra i per ho-
nor dels nostres cants i de la nostra música, totes les paraules fèrvides,
totes les paraules vibrants, totes les paraules disperses del gran apòstol,
del gran il·luminat i del gran encoratjador.

Curiosa
I heu-vos-el aquí el llibre prodigiós, el llibre ~~prodigiós~~ ^{encoratjador}, el llibre a-
lliçonador, del qual cada paraula és com una pedra amorosament treballada i
aportada amb fervor a l'obra magna de la nostra restauració musical, tan be-
llament iniciada i amb tan sana i amb tan forta vigoria impulsada i mantin-
guda.

Aquest llibre d'en Millet, és un llibre fonamental, és un llibre essencial,

és el primer llibre que~~x~~ dona fè, que dona llum, que dona senyal d'una actuació, d'un~~a~~ corrent, d'un criteri, d'una escola musical catalana, encara inèdita al món.

Aquest llibre és una lliçó i un exemple per tots, perquè, en ell, no hi ha solament les paraules, sino també l'impuls i l'eficàcia i el sentit d'aquestes paraules fets cosa viva, fets cosa en marxa, fets cosa alabada i reconeguda, fets cosa ja indestructible, fets cosa ja triomfant.

En Millet és com una mena de Parsifal de Catalunya, que ~~xxxx~~ retorna el consol i la pau al nostre esperit pecador, atut i sofrent. Ell eleva les nostres coses i ens porta a la coneixença del nostre món moral per mitjà de la pietat i per mitjà de l'amor; que és aquesta pietat i és aquest amor l'origen i l'acabament de tota la seva obra; de tota l'obra del més sobri, del més simple i del més pur dels nostres contemporanis.

L'Obra de l'Orfeó, ~~xx~~ l'obra dels Orfeons de Catalunya, l'eix central, l'eix poderós de tota l'obra d'en Millet, ~~ei~~ què és sino obra de pietat i d'amor?

I, corona lluminosa d'aquesta obra, corona edificadora, no és tot el ~~que~~ que el Mestre ens ha donat i ens ha ensenyat, pietat i amor esparint-se, pietat i amor desbordant-se?

Llegim, llegim el llibre aquest, amb el ~~qual~~ tan bellament avui es recobra i s'omple de sentit la nostra raça, i res més que pietat i amor hi trobareu. Pietat i amor com a suprema virtut. Pietat i amor com a suprema bellesa. Pietat i amor com a ciència suprema.

curiosa

Aquest llibre d'en Lluís Millet, és el llibre del mestre i de l'apòstol;
és el llibre del pare i del creient; és el llibre de l'educador i de l'ar-
tista; és el llibre del somniador i del patriota.

XXXXXXXXXX

Tots hi trobarem quelcom a aprendre; els literats, bellesa, elegància i pure-
sa d'estil; els pensadors, clar raciocini, coneixement perfecte i justa ponde-
ració; els crítics, respecte a l'obra i estudi profund ~~de la mateixa~~, serenor
de judici i competència, i bondat i ~~excel·lent~~ educació i amor en el corregir els
defectes; els músics, fort instint, sensibilitat, refinada, gust propi i exqui-
sit, fermesa tècnica i cultura extensa; i tothom, sia qui sia, entusiasme i sin-
ceritat, fervor i anhel constant, generositat sens límits i una elevació d'es-
perit, que de seguida ~~cap~~ i de seguida ennobleix i de seguida ~~arriba~~ ^{arriba}
a cap a una pàtria ideal de perfecció i de plenitud i de bellesa.

Sia la llum del llibre aquest, per tots nosaltres, els catalans, no solament
una commemoració, sinó també una emulació.

No solament una commemoració solemne del 25è aniversari de l'obra més pura
i més espiritual, ~~menys~~ ensem que més popular i més viva, que en nostre poble
s'ha realitzat modernament, dic l'obra de ^{l'Orles Català} ~~l'O.C.~~, sinó també una santa emula-
ció que, a semblança i a exemple del ^m Mestre, ens faci millors i més aptes ca-
da dia; i cada dia més purs; i cada dia més germans; i cada dia més pietosos;
i cada dia més amorosos i més ardits, i més estudiosos i més dignes cada dia d'
aquesta ^{anversidona} ~~avassalladora~~ ^v renaixença espiritual, que, a despit de tot, farà immor-
tal i gloriosa la nostra reintegrada, la nostra ^v reinstaurada, la nostra lliure,
voladora, benamada Catalunya, que en Millet tan bé ens ensenya de venerar i
de servir.

CURSIVA

"Pel Nostre Ideal"

Un altre any, si a Déu plau, procurarem fer un breu recull del llibre ~~PEL NOSTRE IDEAL~~, tasca certament difícil, del ^{qual} ~~que~~ ara acabem d'oferir una mostra del Pròleg.

Creiem, sincerament, que la gran personalitat del ^m ~~Mestre~~ Fundador, una història tan gloriosa, unes pàgines tan brillants, uns conceptes tan definits i tan definitius, són mereixedors de tota la nostra atenció i estudi, per saber, amb tota exactitud ^d ~~d'~~ on venim, on ens trobem i vers on ens correspon anar; i, això, sens ~~defallença~~.

ACTUACIONS DE L'ORFEO CATALÀ

(7)

Les actuacions de l'Orfeo Català, durant el curs 1978/79 i començament del 1979/80 han estat 28; les 23 primeres quedaren relacionades en l'última Circular enviada als socis; les 5 restants corresponen als concerts celebrats a Itàlia (2 a Roma, 2 a Solterra - en el marc del Festival Internacional de Cant Coral - i 1 a la catedral de Cecina).

DISTINCIONS A CANTAIRES

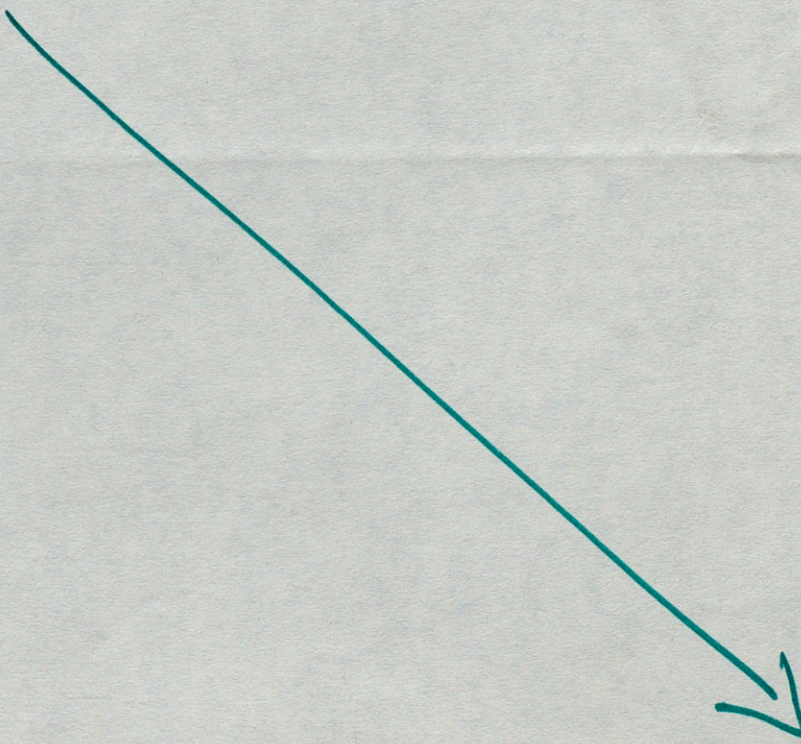
Aquest any correspon el nomenament de soci corista vitalici, a Mª Pilar Cartañà i Bosch, que durant 20 anys ha format part de la secció coral amb exemplar constància i fervor.

(original redactat pel Secretari I)

8
VISITES AL PALAU DE LA MÚSICA
CATALANA

Tots vostès saben molt bé que l'ànima
d'aquestes visites és el Sr. Mateu Piquillem,
una veritable institució de l'entitat, l'home
estimat per tots els qui tenim el goig de
tractar-lo.

En demanar-li la referència de les
visites d'aquest curs (que han comprès més
de 2500 persones, entre escolars i estudiants,
grups d'empresa i d'esplai, etc.), m'ha facilitat
la següent nota, que poso a la seva
consideració:

(original facilitat
per Secretari I)

Del Palau de la Música Catalana.

Permeteu-me que dediqui unes breus paraules al Palau de la Música Catalana i estatge social de l'Orfeó Català.

El distingit escriptor i historiador, Sr. Josep M^a. Garrut, digu "Si existeix en el món un edifici veritablement "singular", com és costum d'anomenar avui algunes architectures fora de sèrie, aquest és el Palau de la Música Catalana."

Certament, el genial arquitecte Lluís Domènech i Muntaner va vole aixecar un edifici que fos, no solament una sala de concerts, la se d'una institució com l'Orfeó Català, sinó que fos també el símbol del ressorgiment nacional de Catalunya i una demostració del poder creador d'una raça. Així, aprofitant el nou estil i inspirant-se en les idees dels corrents modernistes de l'època i en els seus propis sentiments, creà una obra que és art i missatge i que ha esdevingut l'exponent més característic del tant discutit Modernisme, que afec no sols l'arquitectura, sinó també totes les altres Arts.

Com tota innovació, i més en el cas del Palau pel seu considerat ~~recarregament~~ ~~rearranjament~~ dels elements decoratius, suscità no poques polèmiques a favor i en contra. No faltava qui volia que l'edifici desaparegué "ipso facto" (textual).

El notable escriptor Manuel Brunet, en un llarg article publicat a la Rvista "Mirador", sota el títol "¿Es redimible el Palau de la Música Catalana?", acabava fent la segent proposició:

"Direu que l'obra val molts diners. És evident. Però es pot fer un miracle. Que facin un emprèstit entre amics i durant una sèrie d'anys pagaríem dos rals per barba per cada concert. Seria en sufra de l'autor del monument i en concepte de penalitat per una facècia col.lectiva. Hi ha redempcions més fortes i multes més cares."

En una enquesta, en els anys ^{trienta} 30, sobre l'enderrocament i substitució del Palau, arribaren a preguntar al mestre Lluís Millet quina ^{era} la seva opinió, i l'insigne fundador de l'Orfeó Català, que més enllà de la policromia i la brillantor de ceràmiques i vidres, en el Palau veia "un casal com a cosa sagrada al mig del cor de la gran ciutat futura", es limità a contestar: "Si no us agrada, feu-ne un altre."

cinquanta,

En els anys 50 s'inicià la reivindicació i avaluament total de l'obra de Domènech i Montaner i, naturalment, d'una manera especial del nostre Palau en tots els seus aspectes i els seus mèrits.

El novembre del 1971 fou declarat, per la Direcció General de Belles Arts, "Monument històric-artístic nacional", i, posteriorment, fou objecte d'una minuciosa neteja i restauració que féu ressaltar ~~molts~~ els detalls i acolorits primitius.

L'actualitat i l'interès del Palau són cada dia més extensos, com ho demostren les contínues visites col·lectives de col·legis, entitats, grups d'Españai de Barcelona i d'altres llocs, els quals s'informen també de l'historial i l'obra de l'Orfeó Català. Així mateix, és constant l'atenció que li dediquen el ^{cine}Cine i la Televisió.

Actualment, les agències que tenen l'exclusiva de les rutes turístiques de Barcelona, consideren molt interessant d'incloure-hi el Palau de la Música Catalana.

11

1978.- ~~OCTUBRE~~ October

El mestre López Espauel rep l'homenatge de l'Entitat en deixant la col·laboració activa a les màsques de l'Orfeó.

El dia 24, el President de la Generalitat rebé la Junta Directiva de l'Orfeó Català.

12

El dia 22 ^{se} celebra una roda de premsa per informar de les perspectives artístiques de l'Entitat i del resultat de l'enquesta sobre el Palau.

GENER.

Gener

El Comitè Assessor per informar sobre actes a celebrar al Palau, quan s'escaigui, queda format pels Srs. Enric Gispert, Jordi Maragall, Joan de Sagarra, Manuel Vázquez Montalbán, Jordi García Soler, Àngel Casas i Antoni Batista.

T.V.Espanyola grava un reportatge ~~entorn~~ del Palau, dependències de l'O.C. i ~~un~~ un assaig del Cor.

Es proposa la conveniència de reforma i actualització del Estatuts de l'Entitat.

~~El dia 24 el President de la Generalitat rebé a la J.D. de l'O.C. i li proposa una ~~visita~~ de treball del President de la Generalitat, la proposa el seu nomenament com Soci d'Honor.~~

propera reunió

El Director Artístic assisteix al Concert de l'O.C. de Sants, organitzat amb motiu del 75è Aniversari del nou estatge Social d'aquesta Entitat.

FEBRER

Febrer

El Director Artístic dona compte de la ~~maximà~~ invitació cursada per la Coral Puccini, de Volterra, Itàlia, demanant la participació de l'O.C. al Festival Internacional de Cant Coral, que tradicionalment es ve celebrant els dies 29 i 30 de Setembre.

MARÇ

Març

Els Reis d'Espanya, coincidint a la Vall d'Aran amb un membre de la Junta, hi mantingueren un llarg canvi d'impressions. Resultant extremadament simpàtica la nota ~~de~~ que el Rei, personalment, va demostrar ser coneixedor del crescut nombre d'actuacions del Cor, així com també del canvi de Presidència, a la vegada que recomanà amb gran interès que l'O.C. es multipliqués per arribar arreu del país i fora d'ell, per fer viva, ara i en tot moment, la seva gloriosa història.

L'Entitat ofereix la Sala de Concerts a l'O.C. Gracienc, per celebrar l'assaig del concert que, amb la col.laboració dels Orfeons de Barcelona, tindrà lloc el proper mes de juliol, a la Plaça del Rei, amb motiu del 75è aniversari d'aquesta Entitat.

Es envia a la Redacció del Diari Avui, la següent carta amb prec de publicació:

" En reunió del dia 26 del corrent, la J.D. de l'O.C. ha acordat de manifestar la seva protesta per la forma com determinada premsa, de casa i de fora, ha mirat de difamar sense proves jurídiques clares la bona memòria del Patrici català, Josep Maria Batista i Roca. "

~~XXXXXX~~

ABRIL

Abril

El ~~14~~ President celebra una reunió amb els vocals cantaires, caps de corda i, finalment, amb tot el Cor, per conèixer ~~en tot moment~~ els problemes que puguin existir, a la vegada, agrair el provat esforç que venen demostrant, per tal de poder atendre el crescut nombre de concerts d'aquesta temporada.

La Direcció General de Música fa efectiu l'import de la subvenció, que ~~en el~~ seu moment es va demanar, amb el recolze del Director Ge-

nerpert

neral, Sr. Aguirre.

La Fundació Güell fa entrega del donatiu anual de 50.000 ptes. destinades a les ~~Classes~~ ^m de ~~Formació Musical~~.

Amb motiu de la diada de ~~Sant Jordi~~ la Festa del Llibre, un grup de cantaires han ^u aportat el seu esforç i dedicació, ^u montant la parada de llibres, que ha merescut l'atenció d'un crescut nombre de socis.

^{Marg} El ~~Sr.~~ President, acompanyat del Director ~~Artístic~~ i altres membres de Junta, es trasllada a Londres per conèixer la ^u organització del Cor New Philharmonia, gestió ^u facilitada pel Sr. Lluís Portabella, President del Patronat Pro-Música.

~~Després d'aquesta visita~~ Ha quedat concretada la visita que farà a la nostra Entitat el Director d'aquesta Entitat, per mantenir un canvi d'impressions amb el Director ~~Artístic~~ ^u sobre la marxa del Cor ^u i les seves possibilitats presents i futures.

Queda ~~nomenada~~ una Comissió per estudiar les actuals funcions de l'Administrador i definir-les o variar-les segons convingui a l'Entitat.

Es presenta al Cor el programa d'^{anàlisis} ~~assajos~~ a celebrar durant els mesos de Juny, Juliol, ^u agost i ^u setembre, per preparar els concerts programats, molt especialment els que tindran lloc a Itàlia.

El dia 27, un nombre de socis, directius i cantaires fan una visita a Montserrat, essent rebuts amb gran satisfacció pel Pare Abat. ^u La organització d'actes semblants, en endavant, es farà amb un marge ampli de temps, per tal que els socis ^u en rebin la deguda informació.

^{de Catalunya} L'O.C. felicita al F.C. Barcelona, pel ressonant triomf aconseguit a Basilea, en el Campionat Eurocopa 1979.

~~JUNY.~~ ^{Juny}

^{de Catalunya} L'O.C. felicita al Dr. Josep Maria Pi i Sunyer, ^u il·lustre Professor i ^u Advocat, amb motiu del seu 90^è aniversari i per haver estat homenatjat en el transcurs d'un acte celebrat a l'Institut d'Estudis Nord-Americans.

El dia 21, té lloc la tradicional ballada de sardanes, amb motiu de la diada de Sant Lluís.

~~JULIOL.~~ ^{Juliol}

^{dóna compte de}

^{a-e-o-p.2 de l'Orquestra Catalana} El Cardenal Jubany ^u ~~comunica~~ les seves gestions, per tal ~~de facilitar~~ de facilitar una audiència amb el Sant Pare, amb motiu del proper viatge a Itàlia.

Queda aprovat el document que puntualitza les funcions de l'Administrador.

ASSEMBLEA GENERAL ORDINARIA (29 de novembre de 1979)

MOVIMENT DE SOCIS

Moviment de socis

Socis el dia 29 d'octubre de 1978 5.120

Altes del 6 de novembre de 1978 al
1 de novembre de 1979

161

5.281

Baixes del 29 d'octubre de 1978 al
1 de novembre de 1979

256

Socis en l'actualitat 5.025

Hi ha hagut, doncs, una disminució
de 256 socis.

Les baixes han estat motivades per:

Voluntàries	109
Defuncions	60
Motius econòmics	30
Jubilació	20
Absències	16
Malaltia	8
Motius personals	4
Augment quotes	4
Falta de pagament	3
<i>per agrupament</i> Ocu Llongueres	1
Familiars	1

Total baixes 256

RELACIÓ DE BAIKES DE SOCIS DE L'ORFEO CATALÀ PER DEFUNCIÓ (29 d'octubre 1978 ^{de} a 29de novembre ^{de} 1979)

ALABART SANS, Josep	Protector
ALBRICH PLANAS, Lluís	"
ALMIRALL CASTELLS, F-Xavier	"
AMORÓS COMAPOSADA, Juli	"
ANET de MILLET, Matilde	"
ANGLADA VILARDEBÓ, Joan	Benemèrit
AOUSTIN MOULIN, Josep	Protector
ARGELICH CABRERA, Agustí	"
BAYO de VIDAL, Dolors	"
BELETA QUER, Josep M ^a	"
BOSCH PUIGVERT, Ramon	"
BOTELLA BROTONS, Miquel	"
CABOT BOIX, Joaquim	Benemèrit
CASAS HOMS, Josep	Protector
CLARASO de MATAS, Francesca	"
COMA SOLEY, Vicenç	"
CORTADELLAS BALTASAR, Margarida	Adjunt
CURÓS MALLAFRÉ, Mercè	Vitalici-Cor
DAM DUARRI, Mercè	Protector
ESTEBA GALDARICH, Mercè-A.	"
FONTBONA VENTOSA, Marià	"
FORNAGUERA CASI, Neus	Vitalici-Cor
GARCIA PEYRÍ, Josep	Protector
GELABERT FIET, Eduard	Vitalici
GINÉS SOTERAS, Montserrat	Adjunt
GRANERO SARDA, Antònia	Protector
GRAU FONT, Aurora	Vitalici-Cor
GRAU GIRBAL, Francesc	"
JORNET ARTIGAS, Joaquina	Protector
MANCIÓ Vda. CALDUCH, Francesca	"
MARTÍ CAMPANA, Gaietà de	"
MARTÍNEZ BENITEZ, Josep M ^a	Vitalici-Cor
MISERACHS SOLÀ, Francesc	Protector
MONTFORT RAMBLA, Joan	"
MONTON RASPALL, Dionis	"
OLIVEROS CANCELOS, Alicia	"
PABLO RAMON, Josepa	"
PARÉS VILAHU, Alfons	"
PERRAMON PLAYA, Atanasi	"
PICH SALARICH, Rosend	"
PLAJA VIDAL, Teresa	Adjunt
POSTIGO BROTO, Josep M ^a	Protector
PUIG PUIG, Lluís	"
PUJOL UNO, Francesc	"
PUMAROLA SAGUER, Bartolomeu	"

Pica de la següent manera:
 Josep Alabart Sans, Lluís Albrich Planas, F.-Xavier Almirall
 Castells, etc, etc.

RAVENTOS FATJÓ, Manuel
ROCH LLORENS, Josep
ROIG NIQUI, Francesc
ROTGER LLINÀ, Pere
SABATER ESTEVE, Antoni
SALAMÍ CERDÀ, Tomàs
SENDRA SOLER, Narcís
SUBIRACHS RICART, Rafael
TARRÉS FUSTE, Joan
TORELLÓ SENDRA, Frederic
TORRENT MARTÍNEZ, Joan
VALLS TABERNER, Domènec
VERGÉS PARÉS, Josep
VILA-ABADAL, Francesc
XAUS TARRIDA, Domènec

Vitalici
Protector

Vitalici
Protector

"

"

"

"

"

Vitalici
Protector

"

"

"

"

4
16